

ODMEVI NA DOGODKE

VEČERNICA^{*} za leto 2000

26. oktobra 2001 je bila v prostorih časopisne hiše Večer v Mariboru tretja seja članov žirije za nagrado večernica, ki jo od leta 1997 podeljuje Časopisno-založniško podjetje Večer za **najboljše slovensko mladinsko leposlovno delo, izdano v preteklem letu.**

Po njej je bila tiskovna konferenca, na kateri so razglasili letošnjega nagrajenca. Žirija v sestavi: dr. Igor Saksida (predstavnik strokovne javnosti podjetja Franc-Franc), dr. Marjana Kobe (predstavnica revije *Otrok in knjiga*), Darja Lavrenčič Vrabc (predstavnica slovenske sekcije IBBY), Bina Štampe Žmavc (predstavnica Društva slovenskih pisateljev) in Melita Forstnerič Hajnšek (predstavnica Časopisno-založniškega podjetja Večer) je s tajnim glasovanjem (točkovanjem) dodelila večernico pisatelju **Feriju Lainščku** za knjigo **MISLICE**.

Letos je žirija pretresala 55 leposlovnih del za otroke in mladino (35 literarnih delom, ki so jih predlagale založbe, je žirija dodala v skladu s pravilnikom še 20 naslovov). Pred dokončnim

izborom je – tako kot zahteva pravilnik – izbrala **pet enakovrednih finalistov**. Letošnji finalisti so bili:

Milan Dekleva z zbirko pesmi **Alica v računalniku** (ilustr. Silvan Omerzu; Ljubljana: Cankarjeva založba)

Feri Lainšček s knjigo pravljic **Mislíce** (ilustr. Feri Lainšček; Murska Sobota: Franc-Franc)

Matea Reba s pravljico **Zmajček Bim in Bimbi** (ilustr. Marija Prelog; Kamnik: Reba)

Marjan Tomšič z realistično pripovedjo **Katka in Bunkec** (ilustr. Suzana Bricelj; Ljubljana: Mladinska knjiga)

Danila Žorž z znanstvenofantastičnim romanom **Poskus** (ilustr. Marjan Pečar; Ljubljana: Karantanija)

Nagrada je bila svečana podeljena na tradicionalnem srečanju slovenskih mladinskih pisateljev OKO BESEDE (16. novembra 2001) v Murski Soboti.

Dosedanji dobitniki večernice so: Tone Pavček, Desa Muck, Janja Vidmar in Polonca Kovač.

UTEMELJITEV NAGRADE VEČERNICA ZA NAJBOLJŠE MLADINSKO LEPOSLOVNO DELO (2000)

Nagrado VEČERNICA za najboljše leposlovno delo v letu 2000 prejme pisatelj **Feri Lainšček** za delo *Mislíce* (Franc-Franc, 2000)

Pisatelj Feri Lainšček se v knjigi *Mislíce* vrača k ljudskemu pravljicnemu izročilu, njegovim prepoznavnim motivom (predvsem situacijam) ter značilni

tematiki (moč ljubezni in dobrote). V medbesedilno izrazitem vzpostavljanju klasičnega pravljичnega vzorca je zaznaven tudi zavesten odkmik od vzorca sodobne pravljice. Pisatelj skuša obuditi in

aktualizirati značilno pripovedno držo, v kateri se ne identificira npr. s svetom otroške želje, pač pa vzpostavlja dialog z izročilnim pripovedovalcem, z

njegovo prvinsko modrostjo in pripovednim tonom kot bistveno značilnostjo izročila ljudske pravljice. Vse to pisatelj nakazuje že v uvodnem zapisu, v katerem avtobiografska dejstva (spomin na mamo in očeta) poveže z ustvarjalnim hotenjem, s katerim v sodobni čas »seli« pravljичne junake in dogodke, da bi tako morda pokazal na drugačno možnost dojemanja realnosti: pravljичno doživljanje vsega, kar je, se namreč izogiba razumski razlagi in skuša v vsakdanjih stvareh odkriti magično in nepredvidljivo. Hkrati pa je *Mislíce*, tudi zaradi paradoksalnega naslova, mogoče brati tudi kot pripovednikov in bralčev dialog s kolektivnim nezavednim in s poetičkimi načeli sodobne mladinske ustvarjalnosti. *Mislíce* zato kljub zaznavnemu lirizmu v slogu in v podobah pokrajine med Muro in Rabo nikakor ne želijo biti in niso (simulirani) avtentični zapis ljudskega izročila. So predvsem zgodba o ustvarjalcu, ki v sodobnem času zmore prepričljivo utemeljiti svojo pripovedno držo v »poslušanju in prisluškovanju«; svet, ki ga bralcu razkrivajo *Mislíce*, je prav zaradi te drže, kljub klasičnemu vzorcu, neznanka, ki sodobnega človeka vedno znova začudi.

PRAVLJICA KOT NEIZČRPNNA BANKA PODATKOV

Pogovor s petim dobitnikom večernice – Ferijem Lainščkom

Mislíce so vaše prve čiste pravljice, čeprav so z ljudsko motiviko in panonskim izročilom preteklosti prežeti tudi vaši romani – Ki jo je megla prinesla, Namesto koga roža cveti ... Izumili ste neologizem, ki je izvrstno poimenovanje, hkrati pa je najbrž svojstvena distanca do (u)povedanega?

Mislíce so bile v t. i. prvi fazi svojega nastajanja zame povsem konceptualna zadeva, ki se je na eni strani naslanjala na gospoda Junga in njegova spoznanja

o kolektivnem nezavednem, na drugi strani pa na ugotovitev, da je izročilo evropske ljudske in umetelne pravljice lahko za ustvarjalca neizčrpana in palimpsestna banka podatkov.

Obsedla me je ideja, da bi si ti dve črpališči skupnega duhovnega bogastva nekako podredil in se, če sem malce hudomušen, okoristil z njima. K sreči je seveda res, da sem po duši predvsem pesnik, zato moram takoj tudi reči, da